

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Voorzitter Gerard Jipping: 'VAN POEPSCHEPPEL TOT VOORZITTER'

Het bestuur van de Raad van Beheer bestaat uit deskundige vrijwilligers, ieder met een eigen portefeuille en aandachtsgebied. Er hangt soms een grijze waas van saaiheid om bestuurders, mede doordat zij hun werk vaak onzichtbaar achter de schermen doen. Als je ze beter leert kennen, blijkt het wel mee te vallen met die saaiheid. Dit is het laatste van een serie artikelen, waarin u kennismaakt met bestuurders van de Raad van Beheer. Deze keer voorzitter Gerard Jipping: 'Een spontane knuffel moet kunnen.'

WIE IS GERARD JIPPING?

'Ik ben in 1955 geboren in Emmen, waar we direct naast het Dierenpark woonden. Ik was en ben nog steeds gek op dieren, en omdat wij als jochies zo onze eigen "ingangen" tot het park hadden, kon ik ervan genieten zoveel ik wilde. Ik heb sinds jaren een lieve Sloveense vriendin, Tatjana Urek. Zij is net als ik gek op dieren. Zo had ze meerdere nesten Shih Tzu en Franse Bulldog, showde haar honden en is ook exterieur keurmeester. Ik woon al weer een tijdje met heel veel plezier in Musselkanaal, Groningen. Heerlijk rustig, in de natuur en weg van de drukte en de herrie. Sinds augustus 2015 ben

ik niet meer werkzaam en kan ik me nu helemaal concentreren op mijn passie, de kynologie.'

WAAROM BEN JE DESTIJD IN HET BESTUUR GEGAAN?

'Ik had een grote passie voor de kynologie – voor de honden, maar zeker ook voor de mensen met dezelfde passie. In die jaren rom-

melde het nogal in de kynologische wereld. Er was veel onenigheid en dat baarde mij zorgen. Als je vindt dat zaken beter moeten, moet je initiatief tonen en je nek uitsteken. Dé plek om iets te veranderen was het bestuur van de Raad van Beheer. Ik had al vaker overwogen me aan te melden, maar het was er nooit van gekomen. Nu echter de situatie zo

'Ik vind het **geweldig**
eervol om te mogen
werken in *deze organisatie*'

Jipping reist de hele wereld over voor de kynologie. Hier is hij in Slovenië.

verslechterde, besloot ik mij in 2003 kandidaat te stellen en mijn steentje bij te dragen aan vernieuwing.'

JE BENT AL LANG VOORZITTER, SINDS 2004. JE BENT HET NOG NIET ZAT?

'Nee, zeker niet. Gedurende mijn voorzitterschap is mijn passie voor de kynologie alleen maar sterker en dieper geworden. Ik vind het geweldig eervol om te mogen "werken" in deze organisatie, waarin je je passie voor honden deelt met zeer gemotiveerde mensen die er echt wat van willen maken. Maar alles heeft een begin en een eind, dat weet iedereen.'

WAT WAS JE GROOTSTE AMBITIE IN DEZE BESTUURSFUNCTIE?

'Ik heb mij sterk gemaakt voor openheid, transparantie en democratisering. De leden moesten gaan meebeslissen over essentiële onderwerpen. Dat was niet van de ene op de andere dag gerealiseerd en het gaat nog wel eens mis. Maar het lukt steeds beter, we accepteren inmiddels dat we gezamenlijk, in goed overleg en met respect voor elkaars mening, tot besluiten moeten komen.

Daarnaast was en is de fokkerij een hot item waar ik verder mee wilde komen. Enerzijds zegt de maatschappij – bij monde van pupkopers, de media, maar ook van leden zelf – dat er gezonde en sociale honden gefokt moeten worden. Die druk is groot. Aan de andere kant zeggen fokkers: "Hoe meer regels jullie stellen, des te moeilijker het voor ons wordt." En ook dat begrijp ik heel goed; een fokker heeft nu eenmaal ruimte voor creativiteit nodig en heeft er moeite mee als die te veel wordt ingeperkt. Die twee aspecten van de fokkerij moeten we met elkaar in evenwicht zien te houden. Dat is een voortdurende uitdaging.'

Gerard Jipping als keurmeester op de Euro Dog Show in de promotiestand voor de WDS 2018.

Overhandiging van een beeld van een Kooikerhondje aan de FCI.

WAT ZIJN DE BELANGRIJKSTE SUCCESSEN VAN DE AFGELOPEN 12 JAAR?

‘Naast de omvorming naar een andere vorm van democratie noem ik de moeizame discussie over de toelating van meerdere rasverenigingen per hondenras. Die resulteerde uiteindelijk in 2010 in de afschaffing van de “één-vereniging-per-hondenras”-regel. Ook die hobbel hebben we met elkaar goed genomen. Daarnaast hebben we het keurmeestersbeleid geoptimaliseerd en transparant gemaakt, zodat voor iedereen duidelijk is hoe het zit.

De Raad van Beheer is de afgelopen jaren echt een koepelorganisatie geworden. We zijn niet meer alleen de belangenvertegenwoordiger van rasverenigingen, fokkers en hondeneigenaren. Verder gaat het niet meer

alleen over hondenshows, maar ook over het werken, sporten met honden en het optimaal gebruik maken van je eigen infrastructuur binnen de regionale verenigingen. Daarbij is het heel belangrijk dat je nationaal en internationaal kunt uitdragen dat je één organisatie hebt voor alles dat met honden te maken heeft. En het werkt: als het over honden gaat, komen de media bij ons voor “het verhaal”. Zo moet het.

Heel mooi is dat we het negatieve geluid binnen de samenleving jegens de stamboomhond onder andere door middel van Fairfok en onze campagne stamboomhond kunnen ombuigen tot meer begrip en waardering, ook bij dierenwelzijnsorganisaties. Dat zorgt voor rust binnen de gelederen. En *last but not least*: geweldig dat we erin geslaagd zijn de FCI World Dog Show 2018 naar Nederland te halen! Met dit grote internationale evenement kunnen we de wereld tonen waartoe de gezamenlijke Nederlandse kynologie in staat is. Niet alleen op het gebied van de organisatie, maar ook op het gebied van gezondheid, fokkerij, opvoeding, sport, werk en passie voor de hond in het algemeen.’

communicatie zal altijd een belangrijk maar ook moeilijk onderwerp blijven, maar met transparantie, openheid en respect naar elkaar kunnen we alle moeilijke kynologische onderwerpen klaren. Dat krijgt steeds meer vorm en werpt langzamerhand zijn vruchten af.’

HEB JE OOK NOG ANDERE BESTUURSFUNCTIES VERVULD?

‘Haha, mijn verhaal is dat van poepschepper tot voorzitter en alles daar tussenin. Ik begon in Doetinchem bij een internationale show. Ik bood mijn diensten aan – ze zochten iemand met een hogedrukspuit. Nou, die had ik. Stond ik even later de poep van de muren te spuiten... Misschien wisten ze dat ik niet vies was om alle taken aan te pakken. Later werd ik in Doetinchem voorzitter van een internationale show. Ik was schrijver en ringmeester. Ik was voorzitter van kynologenclub De Oude IJsselstreek en van de rasvereniging NVOW. Later zat ik in de geschillencommissie van de Raad van Beheer. In 1996 werd ik benoemd tot exterieur keurmeester voor de Afghaanse Windhond en

‘Geweldig dat we erin geslaagd zijn de **World Dog Show 2018** naar Nederland te halen!’

STAAT ER NOG IETS OP STAPEL?

‘Momenteel werken we keihard aan betere serviceverlening en communicatie met onze achterban. Vooral

inmiddels ben ik keurmeester van drie rasgroepen. Ik heb dus bijna alle mogelijke functies binnen de kynologie bekleed.’

JE TIMMERT OOK INTERNATIONAAL AAN DE WEG?

‘Sinds 1996 ben ik internationaal keurmeester, wat me op diverse plaatsen in de wereld brengt. Sinds 2011 ben ik vice-voorzitter van de *Fédération Cynologique Internationale* (FCI). Daar houd ik me vooral bezig met nieuwe projecten, zoals FCI Youth, nieuwe sporten maar ook met vernieuwingen in de structuur van de organisatie, marketing en communicatie. Alles bij elkaar levert dat een nogal volle agenda op. Gelukkig dat ik sinds augustus 2015 ruim de tijd heb, want anders kun je dat niet bolwerken.’

WAT IS JE BINDING MET DE KYNOLOGIE EN HONDEN IN HET ALGEMEEN?

‘Het begon als kind al. Mijn ouders

‘De Afghaan blijft voor mij nummer 1’

hadden diverse honden, en in de praktijk waren dat steeds “mijn” honden. De Duitse Herder Assie, die mij als kleuter naar school bracht en mij op commando van mijn ouders ook weer ophaalde. Rakker, de langharige standaard Teckel, een heel lieve hond en goede jager. Candy, de zwarte Middenslag Poedel. Dat boterde niet, we werden geen vriendjes en hij was onhandelbaar. Toen hebben mijn ouders hem overgedaan aan familie, waar het wel goed ging. Als laatste hadden

we thuis een Yorkshire Terrier, maar die heb ik slechts een halfjaartje meegemaakt. Net getrouwd nam ik een Afghaanse Windhond, Baliki. Met de kynologie boterde het toen nog niet zo. We wilden een keer met Baliki meedoen met een clubmatch in Almelo, maar werden geweigerd. Jaren later begreep ik dat pas: we hadden van tevoren moeten inschrijven en niet op de bonnefooi moeten komen... Toen ik eenmaal lid was, kreeg ik er heel veel plezier in. Met onze

Gerard Jipping in actie tijdens de Nieuwjaarsreceptie 2016 van de Raad van Beheer.

Gerard is dol op windhonden, zijn favoriete rasgroep.

Eukanuba World Challenge 2014 met Rony Doedijns, Gerard Jipping en Jose Luis Ibanez.

tweede en derde Afghaan zijn we behoorlijk actief geworden in het showen en de coursing.

Via Tatjana heb ik nu twee Franse Bulldoggen in huis, Victor en Tia. Hele leuke hondjes, echte clowntjes. Ik ben er dol op. Maar de Afghaan blijft voor mij nummer 1!

WAT VIND JE GOED GAAN IN DE KYNOLOGIE?

'Er komt steeds meer structuur in, er wordt beter met elkaar gecommuniceerd en er wordt beter zichtbaar gemaakt waar we mee bezig zijn. We laten goed zien dat we staan voor gezonde honden, voor onze hobby, en dat we er iets moois van willen maken. De sfeer op evenementen is vaak prima – niet alleen op shows maar ook bij de werk- en sporthonden. Het gaat, kortom, niet meer alleen om het mooi en gezond zijn, maar ook om het bewegen en het werken. Dat is een uitstekende ontwikkeling.'

WAT VIND JE MINDER GAAN?

'Ik maak me zorgen over de manier waarop mensen vooral op de sociale media soms met modder goaien.

'Voor mij zit het in kleine, intieme dingen. Een knuffel, een blik'

Tegenover de vele goede en mooie dingen die je tegenkomt, staat een soms ongebreidelde stroom respectloze, ongefundeerde stemmingmakerij. En het gaat maar door. Gevaar is dat de beleidmakers zich er te veel van aantrekken en er hun beleid op afstemmen. Ik denk dat dit slecht is voor de kynologie. Zelf heb ik besloten te stoppen met Facebook. Omdat ik ga voor een open, eerlijke discussie met mensen die ik kan zien en die elkaar een weerwoord kunnen bieden. Want natuurlijk is er op allerlei terrein discussie nodig, en natuurlijk mag je met elkaar van mening verschillen. Maar doe dat op een open, respectvolle manier.'

WAT IS HET MEEST BIJZONDERE DAT JE MET HONDEN HEBT MEEGEMAAKT?

'Als keurmeester vond ik het een

geweldig eer dat ik in 2014 *Best in Show* op de Amsterdam Winner mocht keuren. Bij de komende Hond van het Jaar Show mag ik ook weer Best in Show keuren, opnieuw een hele eer. Kijk ik verder terug, dan moet ik denken aan mijn eerste Afghaan, Baliki. Gek genoeg kroop hij altijd achter mij weg als er op straat iets op ons afkwam. Dan was-ie verschrikkelijk bang. Maar als hij met mijn ex-vrouw ging wandelen, gedroeg hij zich juist als haar beschermer en ging hij voor haar staan. Dat is toch curieus? Voor mij zit het in kleine, intieme dingen. Een knuffel, een blik. Je eerste zelfgefokte pup, geweldig. Een hond waar je verdriet en geluk mee kunt delen. Dat is voor mij meer waard dan welk kampioenschap dan ook.' ■